

Stjernen.

L. S. Sørensen, Redaktør

Alt Bladet vedkommende (saafom: Indsendelser, Adre- og Retningsregninger o. s. v.) adresseres „Stjernen“ Dannebrog, København.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

For P. age der sendes i Løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er demyndigede til at modtage og forrette for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

G. H. Christensen, Fremont, Neb.

G. H. Johnson, Minden, Neb.

R. Christensen, Clarion, Kan.

H. G. Grunberg, Hampton, Neb.

D. G. Mobby, Deerfield, Dane Co., Wis.

P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.

Carl Knudsen, Carey, Lancaster Co., Neb.

W. M. Wager, Arton, Colo.

A. V. R. Spangberg, Room 50, A. T. & S. R. Buid., Dupes, Kan.

Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Neb.

Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.

A. P. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Marinus Christen, Canton, Fresno Co., California.

Provenant eller manglende Eksemplaret faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker inde.

Boghandler N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa, er „Stjernen“'s østlige Generalagent. Han ansetter Kalkalagenter og besøger alt Ekspeditionen vedrørende med samme Autoritet, som Bladets Udgiver. Alle „Stjernen“'s Holdere og forsendere af Misforståelser vil behøve at indsende Betaling, Bestilling og Forlangender om Provenant til Mr. Hansen.

Vi bringe Læserne en Undskyldning for „Stjernen“'s lille 3-kvarts Format denne Uge. Personalet fejrede i Kar Julen, og naar man hører, at det er første Gang i tre, vil man vist ikke misunde dem den lille Frihed og den store Beføjning af Bladet. Næste Uge vil vi indhente det forsømte, og foruden det sædvanlige Kvartal Værelse og ogsaa bringe et Par Illustrationer.

Et godt 1892

tilslutte vi af Hjertet alle vore Læsere.

Vestens Landmandsstand, blandt hvem vore Læsere hovedsagelig tælles, indtræder i det nye Aar med lysere Forventninger og friskere Forhaabninger, end den for et Aar siden betraadte det gamle Aars Lærkel. Men vi kan ikke løfte en Håb om Fremtidens Søs; de mørke Udsigter, der omkringede os i Hjør, er i stor Grad regne for en rig Høst mange Velsignelser. Vi disse gladelige Tilstande maa vedvare, er en af de Forhaabninger, vi trykter til vort Ønske om et godt 1892.

\$1.25 Kontant

Efter moden Overvejelse har vi besluttet at gøre den her i Bladet bekendtgjorte midlertidige Prisreduktion paa „Stjernen“ til varig og den, som skal gjælde for Fremtiden. Med det samme vil vi begynde det nye Aar med Indskrift af abonnentbetaling, hvilket vi gav Værelse om allerede for ni Maanedes siden, men som vi dog den Gang ikke vilde gøre Alvor af, dels fordi Tidene var saa trænge og dels fordi vi ønskede at give Publikum Tid nok til at forberede sig derpaa.

En god Høst og jævngode Priser har nu hjulpet saa meget paa de flestes økonomiske Stilling, at man kan naa et man vil betale sit Blad i Høst, og i Høst har det lettere at betale \$1.25 ved Begyndelsen af Aaret end \$2.00 ved Enden af Aaret.

For og med Dags Dato er vore Bestillingelser for Abonnement paa „Stjernen“ at \$1.25 i Kontant og Post. Vi ansmoder derfor Abonnenter om at indsende Betaling i Høst, naar det Dato, som er anført ved Siden af Raadnet, er udløbet. Bladet vil vedblive at komme i tryk efter dette Dato's Udløb, men da stander det indtil Betaling indsendes.

Dette System vil maasse i Begyndelsen falde vore Abonnenter lidt strengt og tvungent; men vi er overbevist om, at det i Længden skal vinde stor Tilfredshed og Anerkendelse; thi det er den eneste Maade, hvor paa ærlige Høst kan faa sine Kræfter til ordenlig Høst og slippe for at bibrage til uærlige Høst's literære Udvikling.

Bergs Jordejend.

I Helligaardskirken, København, foretog Besættelsen. Det kan gaaes siges at Kjøbenhavnerne ikke kendte Berg og ikke tænkte paa ham, mens han levede, han — Landboen, var for lidt af en Kjøbenhavnervendel; men i sin Død bevejrede han den københavnske Befolkning. Og da de i Tusindtal fulgte ham til Jernbanen paa hans sidste Rejse, var der Bemod og sorgfuld Deltagelse overalt. Det Udfølge, der den 3. Decbr. ledsagede Bergs Lig gennem Københavns Gader, er det største, der har været set i Hovedstaden, siden Borgerne netop i disse Dage for 20 Aar siden fulgte efter Frederik den Sjunde's Bære.

Et Hav af prægtige Kranse og Palmegrene skulde kisten, da den stod foran Koret. Solokranse var sendt fra Folketings Medlemmer, fra Rigsdagens Funktionærer, fra Bergs Valgtreds, fra Bonfindtredsen og fra Bogos Beboere, og en stor Solpalme var kommen fra Redaktionen ved de Bergske Blade. Det norske Besatte sendte en mægtig Laurbærkrans med hvide Roser. Smukke Kranse var ligeledes sendt fra saa at sige alle Landets demokratiske Valgforretninger, de samlede Kvindeforeninger, Studenterforeningerne, Bogos Sørensen's Forening, Nordiske Højskole, Sjællands Bondelands Sparekasse og fra en Mængde Blade. Alle Stoleraabene var behængt med Kranse.

Jngen af Ministrene var til Stede, men derimod saas de fleste Folketingsmænd af Højre og mange Landstingsmænd af Højre; de fleste militære Rigsdagsmænd var i Galauniform. Endvidere havde selvstændig saa godt som alle Rigsdagens Bestemænd givet sig de samt naturligvis begge Foranstaltninger; Hr. Liebe var i Højre's Uniform med alle sine Ordre. Af andre bemærkede vi saas Kammerherre Bille og Sophus Schandorph. Fra næsten alle Dersens Valgtrede var mødt Deputationer, som sit Blads anvist i Kirkestolene. De allerfleste af Hovedstadens Journalister var mødt ligesom der ogsaa saas et betydeligt Antal Beretningsredaktører fra Provinserne. Til Kirken var der udbedt ca. 1000 Udgangskort, store hvide Kort med Raadnet Maren Berg.

Henad Kl. 11 omkring Bergs Hustru, Børn og øvrige Familie, som pladsfærdig sig tilbage for Kisten. I Koret sad Rigsdagens Funktionærer, Stenografer og Bude.

Pastor Jensen ved Trinitatis Kirke, den afstedes Sogner Pastor Vertelsen og Pastor Bjerring fra Bogos talte, hvorefter Kisten under Aflyngelsen af Salmen „Dybt er Jorden“, blev af Bergs færdige Rigsdagsmænd baaren ud af Kirken frem mod Ligevoegen. Der haabde samlet sig mange tusinder af Mennesker i de tilstødende Gader, hvor mange der var i Høst, da det sigrede ud mod Vanegaardsvej, er ikke godt at gjætte, men der var ikke mindre end 10,000, — maasse mange flere. Alle Byens demokratiske og socialistiske Foreninger var mødt frem med deres Bannere, som var florumvundne. Den for Lige berebte Jernbanevogn var som en hel Løvhytte, overalt indvendig var den beklædt med Gran og Guirlander.

I Lobet af Natten til Lørdag den 5te og Lørdags Morgen ankom en uhyre Mængde Mennesker til Kolding. Paa Hotellerne var alle Pladser optagne.

Staldgaarden ved Koldinghus, hvor Høstidligheden skulde foregaa, var forvandlede til en Stov af Graner og prægtige Guirlander, smykkede med florumvundne Flag og Faner. Midt paa Pladsen, hvor Talertribunen ellers plejer at staa, var der rejst en stor Estrade, hvor Kisten skulde staa og hvor der ogsaa var Plads til Talerne. 25 Pladse nærmest Estraden var reserverede Bladens Repræsentanter.

Af Væresporte var der rejst tre. Flere Steder var der spændt Guirlander tværs over Gaden, saaledes i det meste af Østergade og mange private Huse var smukt pyntede. Fra Naadhuset, fra Stolerne og fra næsten alle offentlige Bygninger vaje der Flag. Skolerne havde i Dagens Aftendning givet fri. Det var foræret dem Folk fremmede til; Saaledes var der over 2000 Mennesker alene paa det Tog, som kommer vestfra Kl. 9.

Ved Middag stid Læskisten af Bergske Redaktører baaret fra Kapellet til Estraden. Forsamlingens Størrelse var da over 10,000. Efter Aflyngelsen af Salmen: „Guds Fred er mer end Enges Levagt“, talte Pastor Lund fra Bium. Han efterfulgtes af Pastor Schiødt fra Kolding og Pastor Uffe Wiethel fra Ribe. Til Slutning vjede Landstingsmand Madsen-Ryggdal den afstedes Minde et meget smukt Tribut, hvorefter Bergske Folketingsmænd har Kisten ud paa Kirkegaarden, hvor Past. Vertelsen

talte mens Foreningernes Faner — ialt 50 — fandtes. Derpaa forettedes Jordpaakæstelen og Troen befæstedes. Endnu blev Salmerne „Krist stod op af Døde“ og „Herrens Benner ingenlunde“ afslungne. Paa Familiens Vegne talte Bergs ældste Søn det store Følge, som havde vist hans Fader den sidste Væ.

Bidere Forklaring.

— Af —

Christian Michelsen.

Til Hr. H. C. Strandkoff!

De glæder Dem over, at jeg ikke gjen tager min Paastand om Socialismens store Arbejde i Danmark. Vid dette: at om De og al Verdens Præster med samtlige Kapitalister fornægter og haaner Socialismens Værd i Menneskeheden's Tjeneste, saa skal jeg altid ære det brave Folk for dets uforsvarede Hæder og Agitation. De har været fængslet, forfulgt og paa det stærkeste beløjet, fordi De paatalte Jattigmandens Ret. Har Socialisterne ikke bygget Kirker, Høstehuse og Tugthuse, saa har de dog vakt Folket til Tankning; og det er bedre end alt andet. Socialismens Agitation har forbedret Tusinder af Arbejders Kaar, for ikke at tale om, at de har været grundigt op i Jattigmandens skandaløse Beskyttelse. Har Socialisterne ikke direkte foranfaaget Oprettelsen af de mangfoldige Høst og Andelsmejerier i Danmark, som jeg troede og i mit Foredrag gav dem Væren for, men hvori jeg maaste, som De paapegede, tog fejl, saa kunde det dog være, at deres Vere om Co-operation har været indirekte paa de fornuftige Mænd, der tog sig af Sagen, hvem de nu end ere.

Med Hensyn til Ders Bemærkninger om mig, at jeg i Almindelighed har travlt med at rive ned paa Kirkerne og Præsterne, da følger jeg jo kun Bibelens Eksempel i Almindelighed og Jesu Høst i Særlighed, hvilket De som en bibeltroende Mand jo ikke burde dable mig for. Les f. Eks. Es. 13. Cap. om Datidens Sjælesorgere; Jehovah selv kaldte dem „Ræve“, der „spaaede Løgn og raabte Fred og ingen Fare.“ Er det ikke ligedan i vor Tid? Raabe vor Tids „Vejsvænde“ ikke Fred! Fred! mens de udfjælde Arbejds-Agitatorerne, fordi de paapege den truende Fare? Hjem har ikke læst, hvorledes Jesus af Nazareth i sin Tid optraadte mod Præsterne? han kaldte dem Hylere, Djenskalke og Udgivere. Den ædle Menneskeven ønskede at simple Folk stalde vide det, for at hine beklagelsesværdige Skabninger ikke med al for stor Værd skulde kunne opade Enkes Huse og plyndre Jattigfolk i Almindelighed. Hans Sprog imod Præsterne var saa fordømmende, at jeg har endnu ikke brugt saa haardt Udtryk mod dem; men om jeg havde, da fulgte jeg jo kun Jesu Høst.

Kom ret hen til Sagen, saa ved De og enhver Mand godt, at jeg har aldrig optraadt imod noget, som vil forvalde og opløste; men jeg kan ikke være taav, naar der fylbes med Følger i Høst for fund og sand Kundskab. Paa Udruelighed, Maanedshold, Sandhed, Retfærdighed og alt Gode er jeg Troende! Men jeg, er vantro, naar man fortæller mig, at Vorherre en Gang spaaede omkring her paa Jorden og laerede Vedsteno'r Eva af et Ribben, samt gav sig af med at sty Skind-Skjole til hende og Manden. Ligeledes tviler jeg stærkt paa Høstori om Jonas, at han kunde leve 3 Dage og 3 Nætter i Hvalfisken's Bug i Havets Høst uden at drage Ande. Jeg følger helt trang for Brystet, naar jeg læser derom. Min Tro er ogsaa spaa, naar jeg læser om Viljams Aften, der kunde tale hedraist. Jeg mener, at lige Høstori er gudsbespottende og sandhedsfjendte, at kun yhederlige Mænd vil nedslæde sig til at repetere den Slags Skrønlige Uge efter Uge for Penge.

I Ders „Gjenvar til Gjenvar“ beklager De, at jeg mødte med en lang Skildring om, hvormange Børn, der her i Landet maa arbejde i Fabrikerne og siger dertil: „men har jeg nogenlunde nægtet det?“ Nej, De hørken nægtede eller bejaede det; men i Ders Kritik fortalte De, at Socialisterne skriger og straalet om Samfundsforsø, som ikke eksisterer. For at bevise, at forholdene virkelig i højeste Grad ere inhumane, de graderende og uretfærdige i vort looprige, kristelige Samfund, saa var det, at jeg nævnte den infame Eksempel, som næsten alle store Fabriker, gjøre sig sigtydige i mod Menneskeheden, denne: at de tringe arbejdsdygtige Mand og Fædre til Lediggang og til Gjenjælv tringe de smaa Dreng og Piger til at tralle for dem istedetfor at give dem Tid at gaa i Skole.

Zeg vilde vise Dem, at der var gode Grunde for „Striget“ og „Straalet“, som, dersom De var en sympatetisk Mand, snarere vilde have kaldt Høst en bet!

Ders Forklaring om Skolegangen, der laver „Bantrolinger“ og hvorom De siger, at „Migmandens Børn drive i Tiden hen med Skole-ang“, viser tydeligt nok, hvor haardt De holder paa vort forberedte Samfundssystem, hvis Høstesten er Uvidenhed.

De skriver, at mit Forsvar for Socialismen er dette: at der er saa og saa mange Tusinde Børn, som maa arbejde i Fabrikerne herovre, og hvordan det kan blive et Forsvar for Socialismen, det ved De ikke.

Nej, det har De Ret i, det ved jeg heller ikke; thi det var ikke skrevet for at forføre Socialismen, men som allerede sagt: for at vise Dem, at der var idetmindste en god Grund til Socialismens Klage. Mon De nu fortaar mig?

De slutter Ders Gjenvar til Gjenvar med følgende: „Naar jeg skriver om Hr. Michelsen, at han sammen med Socialisterne i Almindelighed har travlt med at rive ned paa Kirkerne og Præsterne, saa kalder han det at bruge Ulovensord imod ham — hvor forunderligt!“

Ja, meget forunderligt, men det mest forunderlige er, at jeg intet Steds i min Artikel kaldte den Beskyldning for Ulovensord!

Hvorfor vil De fordreje og forvanske mine Ord?

Mit Foredrag „Et Ord for Arbejderen“ kaldte De for „los og udeberøst“, for „bombastiske Talemaader præfret ud af en fortaumet Høst“, „der hørken ved ud eller ind paa Arbejdsforholdene“. Se, det var, hvad jeg betragtede for Ulovensord!

Jeg tror, at Ders Udsagn er: at gjælde for en ærlig og velopdragen Mand; men tillad mig, høre Landmand, at raade Dem til at være høstlig og fremfor alt, saa ærlig, at De altid holder Dem til den Sag, der er under Behandling. Dette er sagt for Ders egen Skyld; for min Skyld maa De gjerne tale nedfættende om mig; jeg er for længe siden bleven vant til Høst; jeg nedskriver ikke mine Overbevisninger for at faa Høst og strømmes ikke tilbage for Uartigheder.

fra Danmark.

Middeldeler af 2-9. Decbr.

Dødsfald. Kjøbmand Villume i Vejle er, if. „Vejle Jbl.“, i Mandags pludselig afgaaet ved Døden.

Pastor Brun, Veering, rejste if. „Arh. Jbl.“ i Fredags fra Amerika og kan altsaa ventes hjem til Jul.

Pastor Hostrup er nu saa godt i Væring at han i de sidste Dage har kunnet være oven Sengs en Del af Tiden.

Keiserlige Dufører. Keiseren af Rusland har if. „Hb. Amtst.“ udbedt Besøgningspersonalet paa Stærningen Fredensborg. — Kjøbenhavn en Dufør af 5 Kr. pr. Mand.

Influensa i Odense. Dr. Drup Pains og Realskole blev if. „Polit.“ i Onsdags lukket paa Grund af en stærk Influensa-Epidemi.

Beskrivelsen, Hr. H. C. Frederiksen, 5. Arrere og 44 Elever er angrebne af Eggdommen.

Legater til trængende i København. Fra København telegraferes til Nord. Tidbr. den 1. Decbr.: En i Høst gaars afdød ældre Dame, Fruen Rosgenjen, heraf Byen, har skænket sin Dødsme, 23,000 Kr., til Legatet for værdige trængende.

Albanidryggeriet i Odense giver i følge „Høst Tid.“ 19½ pSt. i Udbytte til Aktionærerne for det forløbne Aar. Mejererens, hvortil der i Aar er henlagt noget over 8000 Kr., er nu over 81,000 Kr.

Prins Kristian i Norge. Prin Kristian deltog i et Val, som Amtmand i Randers, Kammerherre Hoppe gav i Lørdags. Indbudne var de i Randers værende Officerer med Damer, Honoratiorens og Omegnens Gudsbesiddere.

3. Marts 1885 — 90 har Brændevinsproduktionen gaaet ned fra 32,6 til 30,7 Mill. Potter og Brændevinsriens Tal fra 134 til 113. Brændevinsafgiften i 1890 var 2,608, 640 Kroner, en smul Sum til et daarløst Formaal.

Uthæstskilde. I Lørdags faldt i Byrum en gammel Storkensfejer, Peder med Tilnavnet Pøse, ned fra Taget af Gæstgivergaarden og slog sig saa stærkt, at han senere Dags Aften afgik ved Døden. Mykken slete if. „Høst Tid.“ ved, at et af Stigens Trin gik itu, hvorved den gamle Mand tabte Ballancen og styrtede ned paa Stenbræen.

Berg naaede if. „Polit.“ netop at kunne holde 25-Aars Jubilæum som Medlem af Finansudvalget. Han blev valgt hertil første Gang d. 23. November 1866. Han naaede sidste Gang i Finansudvalget den 26. November 1891.

Toldindtægten for 1890 har udgjort 23,34,631 Kr. Deraf er 1,869,531 Kr. Krigsskat. Indtægten er 260,000 Kroner større end i 1889. De saakaldte „Fortæringsagentkønde“ — deri indbefattet Kolonial- og Manufakturvarer — har indbragt 9,2 mill. Kr.

En Sommerfamling? Et Forsøgende i Raskov Tidende vil vide, at Folketingsvalgene vil blive afholdt i Maj Maaned, hvorefter Rigsdagen vil blive indkaldt til en Sommerfamling, der blandt andet vil faa Retsreformen til Behandling.

Kolding Folkeblad vil efter Forsøgende i „Kold. Av.“ blive udgivet af dets nuværende Redaktør, Gneodt Sørensen, og det hedder, at denne i den Aftendning ikke vil søge Gjenvalg til Folketingsvalget. Folkebladet overdrages Hr. Sørensen i Høst til en allerede for længere Tid tilbage trussen Ordning.

Telefonsekskab i Standerborg. Fra Standerborg telegraferes til Nord. Tidbr. d. 4. ds.: Der er nu her i Byen dannet et Telefonskab med en Aktiekapital paa 8000 Kr. For Aktie er paa 400 Kr. Ledningen fra Aarhus der til agtes købt af Selskabet.

Kristian d. IX i Berlin. Berlin, d. 29. November. Kongen af Danmark havde i Dag en Sammenkomst med Keiser Wilhelm paa det kongelige Slot i Potsdam. Han indbød Keiserparret til at komme til Danmark til sit Guldbryllup. Kong Kristian fortæller i Aften sin Tilbagerejse til Kjøbenhavn.

Tyffe Torpedobaade i Killebælt. Fra Middelfart telegraferes til Nord. Tidbr. den 2. Decbr.: Tre tyffe Torpedobaade foretog i Dag i flere Timer Maalinger i Hjørlandet i Kappelbærgsbugt og Middelfart Sund tæt ved Land. Baadene der kom sydfra, løb ved Lørdagen sydfæst. Der blev ingen Hindringer lagt i Vejen for Foretagelsen af Maalingerne.

Bergs Blade ere: „Kolding Folkeblad“ med Udlæggerne i Viborg, Høstebro, Ringkjøbing, Lemvig, Esbjerg og Herning. „Høst Tidende“ uden Udlæggere. „Høst Dagsblad“ med Udlæggere i Kjøbenhavn, Sjælland, Næstved og Værlø. „Frederiksborg Amtst Avis“ med Udlæggere i Frederiksbund og Frederiksøer. „Vestjyskeblade“ i Kjøbenhavn, som bliver trykt i Høst.

Quercubiner Walks Begravelse. Fra det mosaiske Kapel ved Vest Kirkegaard jordsættedes i Gaar Middags Lige af den 91-aarige Overrabbiner, Prof. Dr. theol. Wolff.

Et oermeaade stort Antal Jøder var mødt for at sjae deres gamle Sjaelesjæger til Jorden. Ca. 100 Bogne holdt uden for Kirken.

Bakteriologisk Forsøgsstation ved Standerborg. Fra Standerborg telegraferes til Nord. Tidbr. den 4. ds.: I følge Standerborg Amtst Avis er Høstmejeriet „Ronnebjerg“ ved Naagaardene solgt for 42,000 Kr. til Cas. pharm. Døst af Kjøbenhavn. Kjøberne, som vil sætætte Driften af Mejeriet, vil tillige indrette en Forsøgsanstalt for sit bakteriologiske Laboratorium i Kjøbenhavn.

Formodel Baadestud. Fra Kjøge telegraferes til Nord. Tidbr. den 4. Decbr.: Forhøvedende Skovrider Høst, boende i Alexandra Stiftstelen i Kjøge, er i Middags funden dræbt af et Stuk i Tindingen. Han blev funden ved et Høst med Jagtbogsen ved Siden af sig. Hendriksen var Entemænd og ca. 65 Aar gammel. Han har tidligere været ansat paa Høstgaard.

Bludsigte Død. Lørdags Eftermiddag døde meget pludselig Høstler Lauritsens Hustru i Slotsgade i Kolding. Hun og hendes Mand havde if. „Kold. Jbl.“ været nede i Kælderen og tappe D. og kort efter at de var komne op, kom et af Børnene og talde paa Manden, og da han kom til Stede, sad Konen paa en Stol, og paa Gulvet var en stor Blodpøl. Manden fik frants efter Lægen, men for han kom til Stede, var hun død. En Blodaare paa det ene Ben var sprunget, og i saa Minuter havde hun forblødt sig.

Besøg af Keiser og Konger. Efter Høst Tidende i forskellige udenlandske Blade er saa godt som alle mere fremtrædende europæiske Keiser- og Kongefamiljer indbudne til vort Kongepar's Guldbryllup i Maj n. A.

For saa vidt Udbudelserne alle kan efterkommes, vil Kjøbenhavn i Høst faa vel engelske som franske og tyske Medde-

leser til næste Foraar samtidig blive besøgt af følgende Keiserfamiljer:

Keiseren og Keiserinden af Rusland, Dronning Victoria af England, Prins og Prinsesse af Wales, Keiser Wilhelm af Tyskland, Keiser Franz Josef af Østerrig, Kong Oscar af Sverige-Norge, Kong Umberto og Dronning Margretha af Italien, Kong Georg og Dronning Olga af Grækenland, Kong Leopold af Belgien, Hertugen og Hertuginde af Cumberland.

Høstret er ing. Det er, if. „Polit.“, galdt med Influensaen i den ærværdige Høstret.

Af Høstretorerne har Hr. Klein og Müller allerede i nogle Dage været siggemeldte; i Onsdags maatte Hr. Mourier lægge sig. Justitssekretær Thore og konst. Protokolsekretær Liljenfeldt er syge. Og af Advokater og Sagførere er Hr. Wagger, Klubien og Salomann mere eller mindre lidende, men alle udfjældigt.

Hver Dag kommer der ny Eggemeldinger, som foranfaager den ene Dmæltning efter den anden i Høstretetslisen.

Hvis det bliver ved med Sygeligheden, som det er begyndt, gaar hele Høstreteten snart i Staa.

Høstretet i København. Sparekassen i Høstretet, som tidligere meddelte, indviede i Oktober Maaned; samtlige Kassen's Kreditorer har faaet deres Tilgodehavende, og Sparekassen er opbaudet. I Begyndelsen af November blev Peter Jensens Gaard samt hans Løsser solgt, og det har derfor kunnet omtrentlig opgjøres, hvor stort et Tab, Garantierne faar.

Efter Høst Tidende i „Høst Av.“ er den kriminelle Underafdeling med Peter Jensen, og Ulfstrif af det omfangsrige Høstret i forrige Uge indsendt til Amtet. Ligeledes forlyder det, at Garantierne har indgivet Ansøgning om, at der ikke rejstes justitiel Tiltale mod Høstretet. Ventelig vil dette Spørgsmaal foranles dige, at der hængaar nogen Tid endnu, inden Aktion i Sagen beordres.

Mærkelig Død. Forrige Fredag Aften var en Del unge Mennesker samlede til Val hos Jens Michelsen i Bishen. Da de havde danset en Tid, blev der serveret Kaffe. Alledøst som de sad og drak Kaffen, faldt i Høst, Manders Dagsblad en Pige om og fik Krampe, hvorefter man har hende ind paa en Seng. Krampen gik over, men i Steden for faldt hun i Spon og blev ved at jøre. Man hentebe Læge til hende; men denne erklærede, at der naeppe var noget at gjøre. Pigen havde stærk Feber og febrilsdag, Søndag og Mandag. I den Tid var Lægen der et Par Gange, og der fik Vid til ham hver Dag, men der var intet at gjøre. Mandag Aften døde Pigen uden at have været baagen. Lægen ønskede hende observeret, da de ikke kendte Eggdommen; men det kunde ikke tillades.

Færdigstede Høstret. Høstret Amtstidende var i Tirsdags modtaget Efterretning om, at i Familien Høstret fra Skollerup ere omkomne paa Høst; Ders Dødsfald fandte i en Encebbe. De to Mand ere Frederik Jensen, der efterlader sig Hustru og 4 Børn ved et jordløst Høst, og han fætter og Sogner Jens Frederiksen, der efterlader sig Hustru og tre Børn samt et Par gamle Høstret og et lille Høst med 2 Køer. En tredje Mand, Jakob Frederiksen, Broder til den ene af de omkomne, beskaad sig i samme Høst, men reddedes, i det han blev hængende ved Baaden og overlevede ham til en Fiskebaad paa Tørrø, der landfattede ham.

Udøds Skolemand. I Søndags Aftes mistede Danmarks Lærerforening af sine mest kendte Mænd, Inspektør ved Charlottengades Betalingskole, L. C. J. Brøchner-Karsten, der pludselig afgik ved Døden, medens han var til Stede i et Selskab. Brøchner-Karsten var i Høst „Nationaltidende“ forst Seminariet og tog derefter theologisk Embedsbesøgen, men var fra sin Ungdom taget til det Kjøbenhavnske Skolevesen. Uentet for dette var han i lang Tid ikke kendt i videretredte; saa vidt vides, blev han i Naavn først offentlig naavn, da han i Høst Tid stillede sig ved et Folketingsvalg i Østherred. Men i den Kjøbenhavnske Skoleverden blev han snart anerkendt som en habil Mand, og da Skoleverden kom i Gang, naadte han hurtig et anset Naavn i videretredte. Ved de kongerigtige saa vel som ved de nordiske Skoleverden blev han et af de ledende Mænd, og det maa ogsaa siges, at han ved dem har truffet sin Del af Høstret. I Danmarks Lærerforening har han ogsaa været tjeneste; han var med til at staa op og har i en Del Aar udgjort Foreningens Medlemsblad. Som Redaktør af dette Blad modte han fra en vis Side stor Modstand, og ved det sidste Valg blev der sat en Bevægelse i Gang for at stille ham. Han blev imidlertid gjenvalgt.